

سُورَةُ الْحَدِيدِ (مَدَنِيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هەرچی له ئاسمانه کان و زهویدا ههیه ته سببحات و ستایشی خوا دهکات، ئه ویش زاتیکى بالادهست و دانایه. لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هەرچی له ئاسمانه کان و زهویدا ههیه هەر ئه و خاوه نیانه، ده زینى و دهرینى، هەر خوى ده سه لاتی به سهر هه موو شتی کدا هه یه. هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

﴿٣﴾ ئه و خوا یه یه که مینه و له سه ره تا وه هەر هه بووه و کهس پێش ئه و نه بووه، دوا هه مینه و کو تایه، کهس دواى ئه و نامینیت، (به لام ئه و هەر ده مینیت)، ههروه ها ئه و زاته دیاره و هه موو شت به لگه یه له سه ر بوونی، له هه مان کاتدا زاتی خوى نادیاره و (به چاوی سه ر ناینریت، به لام به بینایى بیرو هوش و دل و ده روون ئاشکرایه)، هەر خوشى زانایه به هه موو شتی ک.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾ هەر ئه و زاته خوى، ئاسمانه کان و زهوی له شه ش

رۆژدا دروست کردوه، له وه ودوا له سه ر ته ختی فه رمانه روائى خوى پایه دارکرد (ئه لبه ته چۆنیه تی وه ستان و ته ختی فه رمانه روائیه تی و گه لی شتی له و بابه تانه له راده ی بۆچوونی ئیمه به ده ره، ته فسیری ئه م ئایه ته یان له پێشه و مالیک پرسیه وه له وه لامدا وتوویه تی: وه ستانه که حه قیقه تی هه یه، چۆنیه تی که ی شاروه یه، پرسیارکردن ده رباره ی بیدعه یه، باوه ر بوون پێی واجبه)، هەر خوى ده زانییت چی ده چییت به ناخی زهویدا و چیشی لی دیته ده ره وه، چی له ئاسمان دیته خواره وه چی پیدای سه ر ده که ویت، جا له هەر شوینیک دابن ئه و زاته له گه لتاندا یه و پیتان ده زانییت، دلنایان که خوا به هه موو ئه و کارو کرده وانه ی ئه نجامی ده دن بینایه. لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾ هەرچی له ئاسمانه کان و زهویدا هه یه ئه و زاته خاوه نیانه، هه موو شتی کیش بۆ لای خوا ده بریته وه. يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ شه و تیهه لکیشی رۆژ دهکات و رۆژ تیهه لکیشی شه و دهکات (به درێژ بوونی لایه کیان له سه ر حسابی ئه وى تریان، یان له به ره بیان و ئیواراندا تیهه لکیش ده بن)، ئه و زاته زانایه به هه رچی له دل و ده روون و سینه کاندایه. ءَامِنُوا بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

خه لکینه ئیان و باوهری دامه زراو بهینن به خواو پیغه مبه ره که ی، لهو مال و سامانه ی که خستویه تیه ژیر دهستان و جینشینن تیایدا، بهه خشن، بیگومان نهوانه ی که باوهریان هیناوه له ئیوه و مال و سامان ده به خشن پاداشتی گه وره چاوهر پیانه. وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ جا نهو هچیتانه و بۆچی باوهر ناھینن به خوا له کاتیکدا پیغه مبه ر بانگتان دهکات: که باوهر بهینن به په روه ردگارتان، خو نهو بیگومان په یمانیسی لی وهرگرتن، نه گهر ئیوه ئیماندارن. هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ خوا نهو زاته یه ئایهت پروون و ئاشکرانی قورئان داده به زینیت بۆ سهر بهنده ی خو ی، تا له تاریکایی بهکان دهرتان بهینیت و بتااخته ناو نور و روناکیه وه، بهراستی ئنو خواجه به سۆزو میهره بانه بۆتان. وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ جا ئیتر نهو هچیتانه و بۆچی مال و سامانتان نابه خشین له رینگه ی خوا دا، خو ههرچی له ئاسانه کان و زهویدا هه یه بۆ خوا ده مینیته وه، بیگومان چوونیه ک نین نهوانه تان که پیش رزگاری مه ککه، یاخود پیش سهرکه وتن، مال و سامانی به خشیووه جهنگاوه، چونکه نهوانه پله و پایه یان زور به رزتره لهوانه ی که دوا ی رزگاری مه ککه و به دهست هیئانی سهرکه وتن مال و سامانیان به خشیووه و جهنگاون، به ههر دوو لاشیان خوا به ئینی به هه شتی به خشیووه، بیگومان نهو خواجه ئاگیه به کارو کرده وتان. مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَهْوَ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾ ئایا کئی یه نهوه ی قهرزی چاک ده دات به خواو مال و سامانی ده به خشیئت له پیناوی به دهسته پینانی ره زامه ندی خوا دا، ئینجا خوایش پاداشتی بی سنووری ده داتی و بۆی چند به رابه ر دهکات، هه روه ها پاداشتی به ریزو به نرخ ی بۆ ئاماده کردووه. يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ رۆژیک دیت که ده بینیت پیاوانی ئیماندارو ژنانی ئیماندار به ره و به هه شت به ریی ده کرین، نوورو روناکیه کی ئاشکرا له به رده م و له لای راستیانه وه ده روا، فریشته کان پینان ده لین: مژده ی ئیوه نه مرو باخه کانی به هه شته که چهنده ها روبار به ناویاندا دهروات، هاوړی له گه ل ژبانی هه میشه یی و

نه پراوه تيايدا، ئا ئه وه به سهر كه وتن و سهر فرازي گهر وه بى سنور. **يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ**
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اَنْظَرُونَا نَقْتَسِبْ مِنْ ثُورِكُمْ قِيلَ اَرْجِعُوا وَرَآءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ
لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ ئا لهو روزه دا كه ئيانداران به رهو به ههشت
 بهرې دهكرين پياوان و ژنانى دووړوو دههينرېنه سهر رييان، به غه مباريه وه بو ئيانداران دهروان، ئيانداران
 هېچ لايان لى ناكه نه وه، بويه به غه مو په ژار به كى زوره وه پيان دهلن: ده ته ماشايه كمان بكن با له نوورى
 رووخسارتان به هره وه بېن، به لام پيان دهوتريت بگه رېنه وه دواوه، خوتان به شوين نووړو رونا كيدا بگه رين،
 ده سته جى ديوارىك دروست دهكرت له نيوان ئيانداران و دووړوو كندا دهروازه يه كيشى تيدايه، ديوى ناووه
 كه رووى له ئياندارانه رووى له رحمت و به هه شته و ديوى دهروه، كه رووى له دووړوو كانه رووى له سزاو
 دوزه خه. **يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ**
وَعَرَّيْتُمْ الْأُمَانِيَّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَخَكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ ئينجا دووړوو كانه هاوار له ئيانداران
 ده كهن، ئايا ئيمه هاوړې ئيوه نه بوين؟! ئيمه هاوكرى ئيوه نه بوين؟! ئيانداران دهلن: به لى وايه، به لام ئيوه
 خوتان تووشى دووړووي و پيلانگيرى كرد، خوتان مه لاس دابوو، بو فرست ده گه ران كه زهره ر بدن
 له ئيانداران، هه ميشه له گومان و دووډلدا ده ژيان و بلاويشتان ده كرده وه، هيواو ئاواقي بى جى سهرى لى
 تيك دابوون، هه تا ويستى خوا يه خه ي پيگرتن و كوټاي به ژيان تان هات، شه يتانېش غه راو گومراى كرده بوون
 به مېره بانى خوا و له ريزه كه ي وېلى كرده بوون. **فَالْيَوْمَ لَا يُوْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا**
مَأْوَاكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ ئه مړو ئيتر هېچ جوړه پاكه نه و بارامته يه ك له ئيوه و
 له وانه ش كه بى باوهر بوون وه رناگيريت، شوينه وار و مه نزلگى هه مووتان ناگرى دوزه خه، ههر ئه وه ش
 شايسته تانه، ئاي چ سهره نجاميكي خراب و ناله باره. **أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ**
وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ ئايا ئيتر ئه وه نه هاتووه بو ئه وانه ي كه باوهر پيان هيناوه، دلّه كانيان به نورى ئيان ملكه چ
 وروناك بوته ووه، ترسى خواى تيدا بروين به هوى يادى به رده وامى خواو ئه و قورئانه ي كه ره وانه كراوه، وهك
 ئه و كه سانه نه بن كه كتيى ئاسانيان بو ره وانه كرا، به لام دواى تيپهر بوونى ماو به كى دووړو دريژ، دليان رهق و
 رهش بوو، زوره شيان ياخي و سهر كهش و ناله بار ده رچوون. **أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ**
بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ به راسى چاك بزنان كه ههر خوا زهوى زيندوو ده كاته وه دواى

مردنی (ئۆلۈش ئاوا زىندو دەكاتهوه)، يىگومان بەلگەو نىشانەى دەسەلاتدارى خۇمانمان بۇ پروون كۈدنهوه، بۇ ئۆلۈش زېرىن و بىفامن. **إِنَّ الْمُصْذِقِينَ وَالْمُصْذِقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ** ۱۸ بەپاستى ئۆلۈش كەخىر خوازان لەپىياوان و ئافرەتان، ئۆلۈش كەقەرەز دەدەن بەخوا و مال و سامانىان لەپىياوانى رەزامەندى ئۆلۈش دەبەخىش، ئۆلۈش چەند بەرابەر پاداشتيان دەدرېتەوه و پاداشتي بەپىزو بەنرخ چاوەرپىيانە. **وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ** ۱۹ ئۆلۈش كەباوەرپىيان هېناو بەخوا و پىغەمبەرەكانى، ئۆلۈش پاست و راستگۇكان، شەهیدەكانىش لای پەرورەدگارپىيان پاداشت و نور و رونكى تاييەتى خۇيان هەيە، ئۆلۈش كەباوەرپىيان نەهېناو و ئايەت و فەرمانەكانى ئىمەيان بەدرۆزانى، ئۆلۈش نىشتەجىي دۆزەخ. **أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ** ۲۰ چاك بزانن ژيانى دنيا تەنھا برىتتە لەپيارى و گەمەو رازاندەوهو خۇ هەلکىشان لەتيوان يەكتريدا، هەرۆهە زۆرکردنى سامان و مال و مندال، جا ئۆلۈش هەر هەمووى وەك بارايتىكى بەپيت وايە كەبىتتە بەرەمىكى زۆر، كشتيارەكان سەرسام بكات، لەوهودوا وشك بىت و زەرد هەلگەرپت، پاشان وردوخاش بىت و بکەوېت، يىگومان لەقيامەتیشدا سزاي زۆر سەخت بۇ دنيا پەرستان ئامادەيە، لەولاشەوه لى خوشبوون و رەزامەندى لەلايەن خواوەنپاندارانى چاکەخوازى لى بەهرەرور دەكرېت، ژيانى دنياش دوور لە خواناسى و ديندارى جگە لەوهى كە برىتتە لە رابواردىكى كەم، شتىكى تر نيه، زۆر كەسىشى پى غەراو دەستخەرۆ دەپت. **سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ** ۲۱ كەواتە پىشېركى بكن بۇ بەدەست هېنانى لى خوشبوون لەلايەن پەرورەدگارنەوهو بەدەست هېنانى ئەو بەهەشتەى كەپانيەكەى وەك پانتايى ئاسمان و زەويە، ئامادەكراوه بۇ ئۆلۈش كەتيان و باوەرپىيان هېناو بەخوا و پىغەمبەرەكانى، ئەويش خۇي زيارە رېزىكى تاييەتتە لەلايەن خواوە دەيدات بەو كەسانەى كە خۇي دەپەوېت، هەر خوا خۇي خواوەنى بەخىشش و بەخىشندەپى زۆر گەرورە بى سنوورە. **مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ** ۲۲ هېچ بەلاو روداويك لەزەويدا، بۇتان پىش نەهاتووهكەله _ لوح المحفوظ

— دا تۆمارمان نه کردییت، پیش نه وهی رووداوه که پیش بیّت، نهو کارهش بو خوا زور ئاسانه. **لَکَيْلًا تَأْسَؤًا**
عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿۴۳﴾ نه مهش بو نه وهی
 که خهفته نه خون بو نه وهی له کیستان چووه به وهش دلخوش و غهپرا نه بن که پیمان به خشیوون
 (واته که شخه نه کن)، چونکه خوا که سانی خو به گه وره زان و فه خر فرۆشی خوش ناویّت نه وانهی به به خشیینی
 به هره کان غهپرا ده بن و خو باده ده بن و فیز ده کن .... **الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ**
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۴۴﴾ یا خود رهزیلی ده کن و فه رمان ده کن به خه لکیش که رهزیل بن و مال و
 سامان نه به خشن (بو به رژه وهندی گشتی، یان به هه ژاران و لیکه و ماوان)، جا نه وهی پشت هه لکات
 له فه رمانه کانی خواو ده ست نوقاو بیّت، نه وه بیگومان با چاک بزانیّت که خوا هه ر خوی بی نیازه و سوپاسکراوه
 له سه ر به خششه بی سنووره کانی. **لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ**
النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۴۵﴾ سویند به خوا بیگومان ئیمه پیغه مبه ره کانمان ره وانه کردووه هاوړی له گه ل به لکه
 و نیشانه و مو عجزیه ی روون و ئاشکرا داو کتیبه ئاسمانه کانیشمان هینایه خواره وه که له گه ل نهو پیغه مبه رانه دا بیّت،
 ته رازوو پیوه ری شهرعی و دادپه روه رانه مان بو روون کردونه ته وه تا خه لکی به عه داله ت و دادپه روه ری ره فتار
 بکه ن، هه روه ها ئاسنیشمان دروست کردووه که مادده یه کی سه خت و ره قه و سوود به خشیشه بو خه لکی، تا
 نه وهی خوا ده یزانی له جیهانی واقعی شدا ده رکه ویت که کی پشتگیرو لایه نگری خواو پیغه مبه ره کانیته کی له کاتیکدا
 که نه و زاته په نه انه، چونکه به راستی خوا به هیزو بالاده سته. **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا**
الْأَبْوَةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿۴۶﴾ بیگومان ئیمه نوح و ئیبراهیمان ره وانه کردووه، له
 نه وه کانیشیاندا پیغه مبه رایه تی و کتیبی ئاسمانیان دابه زاندووه، جا له نه وه کانیندا که ساتیک هه بوون که ریگه و
 ریازی هیدایه ت و خواناسی گرتوته بهر، زوره شیان خوانه ناس و لارو ویر بوون. **ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ**
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً
وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿۴۷﴾ له وه ودوا به شوین پیغه مبه راندا پیغه مبه رانی ترمان ره وانه کرد،
 کوتای زنجیره ی ئیسحاقی کوری ئیبراهیمان هینا به عیسای کوری مه ریهم، ئینجیلیشمان پیه خشی سوزو
 میهره بانیان له دلی نه وانه دا که شوینی که وتبووه دابین کرد، به لام نه وان ره بانیه ت و دووره په ریزیان له دنیا دا

کرده پیشه‌یان، وه نه بیٔ ئیمه ئه و حاله ته مان له سه‌ر فهرز کردن، به لکو ته‌ها به ده‌سته‌بینانی ره‌زامه‌ندی خوامان لی داوا کردبوون، که چی ئه‌وان ره‌هبانییه‌یان به‌چاکی په‌په‌و نه‌کرد، ئیمه‌ش پاداشتی ئه‌وانمان دایه‌وه که باوه‌ری راست و دروستیان هه‌بوو، هه‌رچه‌نده زۆربه‌یان لارو و یرو خوانه‌ناس و یاخی ده‌رچوون. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ** (۳۸) ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هه‌یناوه له‌خوا بترسن و پارێزگارین و باوه‌ری پته‌و به‌ینن به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، تا دوو به‌را به‌ر پاداشتی و ره‌حه‌تتان به‌سه‌ردا بباریٔیت، هه‌روه‌ها نوور و رو‌ناکه‌تان پی به‌خشیت له‌به‌ر رو‌شنایه‌که‌ی دا چالاکی بنوین و ریازی ژیان بگره‌به‌ر، تا لیتان خوش بیٔت، چونکه‌ئو خواجه لیخو‌شبوو میه‌ره‌بانه. **لَّيْلًا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ** (۳۹) جا ئیتر خاوه‌نی کتیه ئاسمانیه‌کان، با بزنان که‌ناتوانن چوارچیوه داننن بو به‌خشنده‌ی و ره‌حه‌مت و میه‌ره‌بانی خوا، خویان به‌هه‌ل‌بارده‌ی خوا بزنان، چونکه‌به‌خشش و ره‌حه‌مت، ته‌ها به‌ده‌ستی خواجه و هه‌ر ئه‌و ده‌یه‌خشیت به‌وانه‌ی که‌خوی ده‌یه‌ویٔت، ئه‌و خواجه خاوه‌نی به‌خشش و ریزو میه‌ره‌بانیه‌کی گه‌وره‌و بی سنووره.....